

vort bord. Undersøgelseskommissionen har leveret et ganske særlig gedigent stykke arbejde. Kommissionen har udført sit arbejde. Folke- ne, der har ført tilsyn, har sagt det samme. Vi havde i onsdags et meget langt og meget detal- jeret møde i Politisk-Økonomisk Udvalg, som jeg var glad for at deltage i. Vi nåede også det hele, vi skulle nå den dag. Siden er der stillet 38 spørgsmål, som er besvaret. Sagen er godt belyst. Vi vedstår os vort politiske ansvar hele vejen igennem.

Og én ting vil jeg gerne understrege her til slut: Undervejs har jeg bedt finansministeren på regeringens vegne påtage sig at løse vigtige for- handlingsopgaver. Det har han gjort, og han har gjort det på hele regeringens vegne. Derfor må jeg i dag tage klar afstand fra mistænkeliggørel- se og personangreb på enkeltpersoner i regerin- gen. Det er helt urimeligt. Vi vedstår os det samlede, overordnede politiske ansvar, men vi fastholder også, at hovedformålet med vor ind- sats var at bringe Færøerne på fode igen, og at dette hovedformål er lykkedes.

Derfor er jeg nødt til at sige, at det forekom- mer hektisk, når et af Folketingets partier og for den sags skyld partiformanden for Venstre nu begynder at tale om rigsretssager, uvildige advokatundersøgelser, og hvad ved jeg. Jeg ser godt strategien: Regeringen skal mistænkelig- gøres og tilføjes så mange skrammer og ridser som muligt.

Jeg synes, det er uklogt først og fremmest for rigsfællesskabets skyld. Det er i orden at føre aktiv indenrigspolitik, men jeg synes ikke, det er i orden at inddrage hvad som helst i det indenrigspolitiske spil – og slet ikke rigsfælles- skabet.

Lad os nu komme i gang med forhandlingerne med landsstyret og i den forbindelse også få afklaret alle de udestående spørgsmål, vi skal afklare. Det er vi parat til. Og lad os dernæst se fremad.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Mange er formentlig blevet klogere af Undersø- gelseskommissionens beretning, bl.a. jeg selv. Forventningerne til grundlaget for aktiebyttet er ikke blevet indfriet. Den Danske Bank har åbnet for en drøftelse af spørgsmålet om økonomisk kompensation. Finanstilsynet har gjort erfaringer, der bidrager til, at man fremover vil være bedre til at håndtere sådanne situationer.

Også set i bakspejlet var samordning af de to banker den rigtige løsning. Heldigvis da, det er

jo det, der tæller i historiens lys. Det er vigtigt at understrege, at tabene – og dermed gælds- problemerne – ville have været væsentlig større uden en samordnet løsning af bankproblemer- ne. De færøske banker kunne ikke bare lukke. De ville have trukket det færøske erhvervsliv med sig i afgrunden.

Beretningen gengiver citater side 816-820 fra rapporter fra Det Rådgivende Udvalg vedrø- rende Færøerne op gennem 1980'erne. Citaterne tegner et billede af en økonomi, der kørte med fuld fart ud over afgrunden under fuld op- mærksomhed vel at mærke. Disse rapporter står til rådighed for såvel landsstyret, den daværende regering, Folketinget som offentlig- heden.

Min hensigt er ikke at kritisere den tidligere regering for at lade stå til. Tværtimod vil jeg rose den for at have lagt sporet til det, der blev genopretningen af den færøske økonomi.

Genopretningen baserer sig på den gældende arbejdsdeling inden for rigsfællesskabet. Stats- ministeriet og Danmarks Nationalbank har ansvaret for pengevæsenet på Færøerne, me- dens Finanstillsynet varetager tilsynet af ban- kerne inden for den gældende færøske bank- lovgivning. Færingerne har ansvaret for den økonomiske politik på Færøerne, herunder erhvervsøkonomien og eventuel offentlig støtte til virksomheder som f.eks. pengeinstitutter.

Principperne for den danske støtte blev fast- lagt ved den første redning af Sjóvinnubanken i oktober 1992. Statslån som hjælp til selvhjælp, en finansieringsfond til afpolitisering af bank- driften og økonomisk rådgivning fra Den Inter- nationale Valutafond.

Disse afgørende elementer danner det spor, regeringen siden fulgte. Der var ingen vej uden om offentlige midler. Også her blev sporet lagt af den tidligere regering. Det må Venstres for- mand også erkende, og jeg har heller ikke hørt ham anvise nogen anden løsning. Det blev lagt til grund, at de offentlige midler i sidste instans måtte betales af Færøerne, da færingerne ikke betaler skat til Danmark. Samtidig bør bankdrift ikke politiseres, og derfor var det en rigtig idé at lade Finansieringsfonden stå for ejerskabet.

Nogle vil mene, at færingerne var nærmest til at vide, hvordan det stod til med deres økono- mi. Beretningen viser imidlertid, at kommuni- kationen mellem regeringen og det færøske landsstyre ikke har været tilfredsstillende. Sam- tidig fremgår det dog også, at man på Færøerne godt var klar over de grundlæggende proble-